

Gerisi Allah Kerim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Aralık 2013

Ünvanlarla asla işim olmadı ömrüm boyunca. Ünvanlardan ziyade, taşıdığım ve taşımakla mükellef olduğum sıfatlar ilgilendirdi beni, keza hala da öyle. Daha ziyade, benim dışımda kim varsa ilgilendiler mükellef olduğumu düşündükleri ünvanlarla...

Sıfatlar en bariz şekliyle niteleme sıfatları... İşin aslı farkındalık düzeyimin çok altındaydı taşıdığım her ne ise. Hiçbir şey yoktu ki gözümde: Dikte edilenler, aldığım direktifler ve bitmek bilmeyen sorumluluklarım. Çok şey ilgi alanımın dışındaydı yıllar boyunca. Çabam ise olmamam gereken yerlerde verdiğim mücadeleydi beyhude heveslerle hem de. Kalbimin sesini dinlemem tek suçumdu, mutlu olduğumu sanmam ve kandırmam kendini çok şeye mal oldu.

Sık iş değiştirmemin ötesinde altı yedi yıl arayla meslek değiştirme gafletinde bile bulundum. Zoru seçmem sayısız beyin fırtınası yaşattı. Ve geçen süreç itibariyle bu fırtına tabir-i caizse bir tsunamiye dönüştü.

Bilinen bir gerçek var ki; biz insanlar beynimizi tam kapasite ile kullanmasak dahi çok şey başarabilmekteyiz. Bu yüzden de öğrenmenin ve çabalamanın asla sonu yok. Sonuç itibariyle, az yorulmadım desem yalan olmaz. İşin kötüsü; maddi anlamda getirisi çok düşük oldu tüm yaptıklarımın üstüne üstük çok şey aldı götürdü benden; hem maddi hem manevi anlamda. Zaten ne yaptıysam, fevri yapım ve başarı odaklı olmam sonucu asla ve asla maddi anlamda büyük beklentilerim olmadı. Zira her şey bir arada olmuyor ne yazık ki...

Farkında olmadan, verdiğim mücadele sonucu bazı ünvanlar eklendi ismimin yanına ama ne yazık ki sadece hoş bir esinti bıraktı yaşamımda. Biliyorum ki; payıma düşeni gerçekleştirdim süreç içinde ama ne yazık ki kendi doğrularım doğrultusunda...

Bırakınız tüm ünvanları bir kenara ve dalıp giden hayal dünyasına... Biraz hayal gücü, biraz iyi niyet, sevgi deryası, biraz da romantizm koyun içine bu dünyanın... Sizden mutlusu var mı...

Çok başarılı bir doktor olabilirsiniz, çok başarılı bir üst düzey yönetici ya da bir borsacı. Ama tüm bunların yanında taşıdığınız sıfatlara şöyle bir göz geçirin bir an... İnsanları seviyor musunuz, öncelikle kendinizden hoşnut musunuz; peki ya riya var mı sözlerinizde ya da samimi davranıyor musunuz, belki de yardım sever birisinizdir konu ne olursa olsun. Bir art niyet yoksa yaklaşımlarınızda, sevebilme yetiniz üst düzeyde ise; işte tüm o olumlu niteleme sıfatlarını taşımaktasınız benliğinizde...

Yüreğiniz sıcaktır geçen günün nihayetinde, ne mutlu size ve sizle beraber olanlara: Aileniz, iş

arkadaşlarınız, dostlarınız hatta tanımadığınız yabancılar bile. Eğer ki, birazcık nasiplenmiş iseler sizin taşıdığınız tüm olumlu atmosferden zaten zafer çoktan elde edilmiş bile...

Mükemmel olmak oldukça afaki bir hedef, zira hepimiz bir sürü değişik parametrenin esareti altındayız: Müspet menfi isteklerimiz, egolarımız, hırslarımız gibi... Sonuçta çeliştığımız nice mefhum var hayat itibarıyla.

Çok isterdim doğrusu; her şeyi sıfırlayıp, yeniden başlamak ama imkansız. Ama en azından iyi tarafından bakacak olursam az çok bir şeyler öğrendim hayatta; sadece bilgi anlamında değil üstelik ama yine de henüz bir şey bilmediğimin farkındayım. Zira her insan başlı başına bir derya ve inanılmaz bir bilgi sirkülasyonu var devam etmekte ve devam edecek olan. Sayısız konu ve branş, ufak detaylar ve sayısız mefhum...

Evet, ne yazık ki yolun çok başında değilim, belli bir yaşta ve konumda olabilirim ama hiçbir şey için geç olmadığını düşünüyorum, kısaca iflah olmaz bir hayalperestim.

Geçenlerde, motivasyonumu sıfırlayan bir söylemle karşılaştım hem de hiç beklemediğim birinden hiç beklemediğim bir anda. Söylemin ne olduğu değil de içeriği çok canımı yaktı. Demek istediği; yapmam gerekenin, her şeyi bir kenara bırakıp, yaşımı da kaale alarak, maddi getirisi olan bir işe girmem gerektiği yönündeydi, hem de hiç vakit kaybetmeden üstelik bulduğum işe hiç de itibar etmeden. Bunu asla yapmadım, yapmam demiyorum zira yarının ne getireceği belli olmaz ama hayallerimi satamam.

Mutlu olmadığım ortamlar asla beni cezp etmedi, edeceğini de sanmıyorum. Evet, oldukça yorucu bir süreç oradan oraya sürüklenmek ve sayısız insanla karşılaşmak ama değişim ve gelişim bitmiyor ki insan ruhunda. Kaderin rolü ise ayrı bir konu; bize atfettiği özellikler, bizimle ilgili planları ve nice bilinmezlik gizli bu mefhumun altında. Biz ne desek de, ne yapsak da sonuçta her şey olacağına varıyor ama bu da demek değil ki; otur ve bekle... Üstelik boş oturan kulundan Yaradan'ın haz etmeyeceği de gün gibi aşikar.

Elbette ki, geniş haznesinde sevgili kullarına vereceği çok şeyi muhafaza etmektedir İlahi Güç. Çabalamak, gayret sarf etmek ise payımıza düşen. İstemek, ummak ve beklemek çabalarımız doğrultusunda. Ve tabii ki, içten dualarımızın eşliğinde.

En azından fıtratımızın gerektirdiği gibi, iyi, düzgün ve erdemli kullar olmak önceliklerimiz.

Gerisi ise Allah Kerim...